

sidde i sit Redaktionskontor, som jeg kan have faaet det at vide ved at sidde i min Skole eller vi begge ved at sidde her i Rigsdagen, thi dette kan man kun faa at vide ved, at det foreligger offentlig i Blade eller paa anden Maade. Det ærede Medlem henholdt sig til de indkomne Adresser. Jeg tillægger ikke disse Adresser den store Betydning, som Udvalgets Flertal og det ærede Medlem tillægger dem. Jeg prøver dog ikke paa at sætte disse Underskrivere ned i 2den Klasse, som det er sagt, men jeg vil heller ikke have, at der paa Grund af disse Adresser skal kastes Skygge paa en Del ærede Medborgere, som ikke bryde sig om kirkelig Vielse, men alligevel nok ville giftes, og altsaa foretrække borgerligt Ægteskab. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der virkelig er mange alvorlige Mennesker, der, saadan som Folkekirken nu er, hellere ville indgaa borgerligt Ægteskab end kirkeligt Ægteskab, men ikke gøre det, fordi det paa anden Maade medfører Ubehageligheder, og fordi der ligesom falder en Skygge paa dem, dersom de gøre det. Jeg har i det mindste hørt Udtalelser i denne Retning. — Saa udtalte det ærede Medlem, at disse Adresser alligevel betyde en Del, og det er ved Hjælp af dem, at han vil konstatere, at der er ingen Trang og ingen Lyst til at gaa over til almindeligt borgerligt Ægteskab. Saa talte det ærede Medlem — ligeledes det 6te Medlem for 9de Kreds (Nordby) og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) — om, at der var saadan en mageløs Sikkerhed ved disse Adresser, thi der havde været saadan en god Kontrol med dem. Men hvem har ført denne Kontrol? Maaske Sognepræsterne? Og hvem kan i det hele taget godtgøre, at der er ført nogen Kontrol med disse Adresser? Jeg tror, der er meget stor Fare ved den Agitation, som foregaa i Husene. Den Agitation, der foregaa offentlig paa Møder, hvor der kan siges imod, har mere Betydning; men vi kunne ikke tillægge Adresser Betydning, som kun ere fremkomne paa disse enkelte Steder og ikke ere fremkomne paa Agitationsmøder. Det var netop derfor, jeg nævnede den gamle Erindring fra min Ungdom. Jeg ved, at vare disse Adresser den Gang komne offentlig frem, ville de have fundet Modsigelse. Disse Adresser, som her ere baarne omkring i Husene, ville, hvis de vare komne offentlig frem, være blevne modsagte; saa vilde det være gaaet, som det gik den Adresse fra Al-

linge og Sandvig paa Bornholm, den vilde ikke have faaet saa mange Underskrivere.

Saa vil jeg til det ærede 6te Medlem for 9de Kreds, som sagde, at det var ikke rigtig demokratisk, det jeg havde sagt, at jeg ikke vilde lade Folk udtale sig, sige, at det er godt demokratisk i mine Øjne, for som Demokrat vil jeg unde alle Folk Frihed til at udtale sig. Men jeg forlanger, at alle de, der ville hedde Demokater, kunne tage Ansvar paa sig, og derfor vil jeg ikke have Underskrivere fra 14 Aars Børn op ad, eller Folk, som ere 18—20 Aar, for de ere dog alligevel kun mindreaarige, der ikke kunne tage Ansvar; de skulle spørge Forældre eller Værger, om de maa indgaa Ægteskab. Hvorfor skulle de underskrive disse Adresser? De kunne ikke veje noget netop for en Demokrat, der vil unde Frihed for alle, men en begrænset Frihed, Frihed under Ansvar.

Der er ingen Adresser indkommet fra modsat Side, siger man. Det minder mig om en Udtalelse, jeg en Gang hørte af en Mand. Han sagde, at Sandheden staa ingen Fare undtagen en. Nu havde jeg altid ment, at den stod slet ingen Fare, og jeg spurgte derfor, hvad det var for en Fare. Den kan staa den Fare, svarede han, at den bliver ikke hørt, og den bliver ikke hørt, naar den ikke bliver spurgt. Men her foreligger et Lovforslag fra vor Regering, og det er enstemmigt tiltraadt med nogle mindre væsentlige Undtagelser af Folketinget. Der foreligger altsaa her en bestemt Opfattelse, som Regeringen har, og som jeg tror, Flertallet af det danske Folk har — for det er ikke Flertallet, der har skrevet under paa disse Adresser — og denne Opfattelse tror jeg nok skal sejre, og den vil sejre, selv om de Herrer, der stille Ændringsforslag, sejre i Øjeblikket her i Tinget, for det tvivler jeg ikke saa særdeles stærkt om, at de ville.

Saa sagde det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) at han vilde ikke benægte, at kirkeligt sindede Mænd ere med i Bevægelsen for det borgerlige Ægteskab, men den var ikke rejst af dem. Men det er ikke noget nyt. Han sagde dernæst, at det var særlig her i Kjøbenhavn, den var rejst. Han kunde godt have sagt af Socialdemokraterne, for det er blevet sagt saa tit. Det sagde han ikke, og det priser jeg hans Forsigtighed for, for saa vidt som den samme Bevægelse var oppe for over 50 Aar siden, og da var der ingen socialdemokratisk Bevægelse her i Kjø-